

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Justyna Alfawicka

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku R. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania R. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 21 grudnia 2015 r.

znak (...)

I. **zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 21 grudnia 2015 r. znak (...)** w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy R. W. prawo do emerytury od 02 grudnia 2015 r. ,

II. **stwierdza , iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia ,**

III. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na rzecz wnioskodawcy kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn . akt V U 279/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 grudnia 2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy R. W. prawa do emerytury w szczególnych warunkach, wskazując w uzasadnieniu, że wnioskodawca do dnia 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił wymaganych 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a jedynie 24 lata, 11 miesięcy i 16 dni oraz nie udowodnił wymaganych co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 7 lat, 9 miesięcy i 6 dni. Zakład podał, iż do ogólnego stażu pracy wnioskodawcy nie został zaliczony okres pracy w (...) w K. (jako członek spółdzielni) od 23 lipca 1975 r. do 30 kwietnia 1978 r. Natomiast przy ustalaniu okresu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach Zakład nie uwzględnił okresu pracy od 4 marca 1985 r. do 31 stycznia 1989 r. w Państwowym Gospodarstwie Rolnym w Ż., gdyż wnioskodawca nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, a w świadectwie pracy z dnia 31 stycznia 1989 r. zakład pracy określił jedynie, że wnioskodawca wykonywał pracę zaliczaną do I kategorii zatrudnienia jednak bez określenia charakteru pracy oraz podstawy prawnej, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego

pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze określającego charakter pracy zgodnie z tym rozporządzeniem oraz właściwego przepisu branżowego aktu prawnego ustanowionego przez właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego, centralne związki spółdzielcze podległych i nadzorowanych zakładów pracy, z których wynika zajmowane stanowisko.

Od ww. decyzji odwołanie złożył wnioskodawca, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu podał, że ma przepracowane 27 lat, w tym ponad 15 lat w szczególnych warunkach, na co przedstawił dowody z zeznań świadków.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca R. W., ur. (...)wiek 60 lat ukończył z dniem(...) Ubezpieczony był członkiem OFE, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Dnia 2 grudnia 2015 r. R. W. złożył wniosek o przyznanie emerytury w tzw. obniżonym wieku emerytalnym. W wyniku rozpoznania wniosku ubezpieczonego ZUS Oddział w L. w dniu 21 grudnia 2015 r. wydał decyzję odmawiającą wnioskodawcy prawa do emerytury, zaskarżoną w niniejszej sprawie. ZUS za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. uznał 24 lata, 11 miesięcy i 16 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz 7 lat, 9 miesięcy i 6 dni okresów pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych. ZUS nie uwzględnił wnioskodawcy żadnego okresu pracy sprzed 31 stycznia 1989 r. do pracy w szczególnych warunkach.

Po dostarczeniu przez wnioskodawcę zaświadczenia o przepracowanej liczbie dni w (...) w K. w latach 1975 – 1978 organ rentowy ustalił, iż R. W. na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnił 27 lat, 8 miesięcy i 25 dni ogólnego stażu ubezpieczeniowego. Uznany staż pracy w warunkach szczególnych pozostał bez zmian. Powyższe stanowisko organu rentowego znalazło swój wyraz w decyzji z dnia 3 lutego 2016 r. ponownie odmawiającej wnioskodawcy prawa do świadczenia.

/bezsporne, nadto dokumenty z akt emerytalnych wnioskodawcy/

Wnioskodawca R. W. w okresie od 23 lipca 1975 r. do 30 kwietnia 1978 r. był zatrudniony w (...) w K.. W czasie tego zatrudnienia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy ciągnika rolniczego, przede wszystkim przy pracach polowych, w tym przy żniwach, sianokosach, bronowaniu itp. Prawo jazdy kat. T wnioskodawca uzyskał w dniu 9 lipca 1977 r. W poczet członków ww. Spółdzielni został przyjęty w dniu 23 grudnia 1975 r.

Następnie, w okresie od dnia 2 maja 1978 r. do dnia 15 listopada 1979 r. ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku traktorzysty w Spółdzielni Kółek Rolniczych (...) w K.. W okresie tego zatrudnienia (1 rok, 6 miesięcy i 15 dni) wnioskodawca wykonywał pracę traktorzysty stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Polegała ona na wykonywaniu transportu zleconego SKR przez firmy zewnętrzne na obszarze całej Polski. Transport dotyczył różnych artykułów.

W okresie od 18 grudnia 1979 r. do 17 września 1982 r. R. W. był zatrudniony w (...) w B.. W okresie tego zatrudnienia wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę na stanowisku traktorzysty. Przewoził ciągnikiem m.in. paszę dla bydła, węgiel. W poczet członków ww. Spółdzielni wnioskodawca został przyjęty po odbyciu Walnego Zgromadzenia –w dniu 24 stycznia 1980 r.

Wnioskodawca w okresie od 21 września 1982 r. do 28 lutego 1985 r. był zatrudniony w Państwowym Gospodarstwie Rolnym Z. Zakład Rolny (...). Do dnia 19 listopada 1982 r. (przez 1 miesiąc i 29 dni) wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku traktorzysty. W dniu 20 listopada 1982 r. wnioskodawcy zatrzymane zostało prawo jazdy AT o nr (...)na okres 6 miesięcy za jazdę ciągnikiem w stanie nietrzeźwym. Powyższą karę wykonano w okresie od 19 lutego 1983 r. do 18 sierpnia 1983 r. Zwrócone prawo jazdy wnioskodawca odebrał w dniu

26 sierpnia 1983 r. W okresie zatrzymania prawa jazdy ubezpieczony wykonywał pracę na stanowisku oborowego. Po odzyskaniu prawa jazdy wnioskodawca kontynuował pracę na stanowisku kierowcy ciągnika rolniczego.

W okresie od 4 marca 1985 r. do 31 stycznia 1989 r. (3 lata, 10 miesięcy i 28 dni) R. W. był zatrudniony w Państwowym Gospodarstwie Rolnym w W. Zakład Rolny w Ż., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę traktorzysty. Zajmował się przewożeniem pasz dla bydła i trzody chlewnej, rozwoził obornik, wykonywał różnego rodzaju prace polowe.

Dowód: dokumenty z akt emerytalnych wnioskodawcy, w tym zaświadczenia, świadectwa

pracy, świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach

dokumenty z akt osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w:

- Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej (...) od 18.12.1979 r. do 17.09.1982 r.

- Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w K. od 23.07.1975 r. do 30.04.1978 r.

- Państwowym Gospodarstwie Rolnym w Z. Zakład Rolny (...) od 21.09.1982 r. do 28.02.1985 r.

- Państwowym Gospodarstwie Rolnym w W. Zakład Rolny (...) od 04.03.1985 r. do 31.01.1989 r.,

- Spółdzielni Kółek Rolniczych w P. (...) Filia K. od 02.05.1978 r. do 15.11.1979 r.

pismo Starostwa Powiatowego w G. z dnia 20.04.2016 r. k. 26

pismo Urzędu Miasta i Gminy w G. z dnia 11.10.2016 r. wraz z odręcznym

rejestrzem zatrzymania prawa jazdy w dniu 20.11.1982 r. i odręcznym

rejestrzem wydanego prawa jazdy w dniu 26.08.1983 r. k. 87-89

zeznania świadków:

A. J. k. 69v, e-protokół z dnia 28.09.2016 r. 00:22:23 i nast.

J. K. k. 69v-70, e-protokół z dnia 28.09.2016 r. 00:32:40 i nast.

L. K. k. 70-70v, e-protokół z dnia 28.09.2016 r. 00:44:20 i nast.

S. W. k. 70v, e-protokół z dnia 28.09.2016 r. 00:56:04 i nast.

Z. W. k. 71, e-protokół z dnia 28.09.2016 r. 01:09:41 i nast.

przesłuchanie wnioskodawcy k. 71-71v, e-protokół z dnia 28.09.2016 r. 01:19:34 i

nast.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Obowiązująca od 1 stycznia 1999 r. ustawa o emeryturach i rentach z FUS przewiduje różne podstawy nabycia prawa do emerytury, uzależniając je od daty urodzenia ubezpieczonego. Osoby urodzone po 31 grudnia 1948 r. – jak wnioskodawca – generalnie nabywają prawo do emerytury powszechnej w chwili osiągnięcia wieku emerytalnego, który został określony w art. 24 tej ustawy. W przypadku mężczyzn urodzonych po dniu 30 września 1953 r. wiek ten wynosi co najmniej 67 lat (art. 24 ust. 1b pkt 20).

Cyt. wyżej ustawa emerytalna dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r. przewiduje jednak dodatkowo możliwość nabycia prawa do emerytury w tzw. obniżonym wieku emerytalnym, z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze na podstawie art. 184 tej ustawy. Wobec nieosiągnięcia przez wnioskodawcę powszechnego wieku emerytalnego, sporną kwestią pozostawało więc, czy spełnia on warunki do nabycia świadczenia tzw. obniżonym wieku emerytalnym.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa wyżej, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 cyt. ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym przepisie, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Jak wynika z akt niniejszej sprawy, wnioskodawca w dniu (...) ukończył 60 lat i był członkiem OFE, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa. Wnioskodawca legitymuje się też ogólnym stażem pracy wynoszącym 25 lat. Co prawda w zaskarżonej decyzji z dnia 21 grudnia 2015 r. organ rentowy uznał za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. tylko 24 lata, 11 miesięcy i 16 dni okresów składkowych i nieskładkowych, ale w kolejnej decyzji – z dnia 3 lutego 2016 r. (po dostarczeniu przez wnioskodawcę dodatkowych dokumentów) ZUS uznał już za udowodnione 27 lat, 8 miesięcy i 25 dni ogólnego stażu ubezpieczeniowego. Jednocześnie organ rentowy za udowodnione uznał jedynie 7 lat, 9 miesięcy i 6 dni okresów pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych – wszystkie po 31 stycznia 1989 r. i z wyłączeniem okresów nieskładkowych przypadających po 14 listopada 1991 r. Kwestią sporną pozostawało zatem, czy wnioskodawca posiada co najmniej 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu, materiał dowodowy zgromadzony w niniejszym postępowaniu dał podstawy do uznania, że wnioskodawca legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, uznając za udowodnione przez wnioskodawcę 7 lat, 9 miesięcy i 6 dni okresów pracy w szczególnych warunkach pod uwagę wziął jedynie okresy jego pracy po 31 stycznia 1989 r. W ocenie Sądu natomiast zaliczeniu podlegać też powinny niektóre okresy pracy wnioskodawcy w charakterze kierowcy ciągnika rolniczego

w Spółdzielniach Rolniczych, Spółdzielniach Kółek Rolniczych i w Państwowych Gospodarstwach Rolnych, którą wykonywał w okresie między 1975 a 1989 rokiem.

Zdaniem Sądu, okresem takim jest okres zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w K. –do czasu przyjęcia go w poczet członków tej Spółdzielni, a mianowicie okres od 23 lipca 1975 r. do 23 grudnia 1975 r. (5 miesięcy). Jak wynika z akt osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w ww. Spółdzielni –przyjęcie w poczet jej członków nie nastąpiło od razu z momentem zatrudnienia wnioskodawcy, lecz dopiero w dniu 23 grudnia 1975 r. Regułą zresztą w takich przypadkach –jak wynika z zeznań wnioskodawcy– było, że deklaracje członkowskie rozpatrywane były na walnym zgromadzeniu członków spółdzielni odbywającym się z reguły pod koniec danego roku kalendarzowego. Wtedy to głosowano nad przyjęciem nowych członków. Stąd też okres pracy wnioskodawcy do momentu przyjęcia go w poczet członków (...) podlegał zaliczeniu do okresu pracy w szczególnych warunkach. W okresie tym, jak wynika z dokumentów z akt osobowych wnioskodawcy, z zeznań świadków (w szczególności S. W.) oraz z przesłuchania wnioskodawcy, R. W. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył na rzecz ww. Spółdzielni prace w charakterze kierowcy ciągnika rolniczego. Prace te wykonywane były na polach –polegały m.in. na przygotowaniu ziemi pod uprawę, na zasiewie, a następnie zbiorze upraw i przygotowaniu pól do ponownych zasiewów, przy użyciu specjalnych doczepianych do ciągnika agregatów, siewników, bron i innych sprzętów rolniczych. Prace te wnioskodawca wykonywał, mimo że w tym czasie nie dysponował formalnie prawem jazdy kat. T. Nie sprzeciwia się to jednak – w ocenie Sądu– zaliczeniu mu ww. okresu pracy na stanowisku traktorzysty do prac wykonywanych w szczególnych warunkach, w szczególności w sytuacji gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdził, że wnioskodawca pracę w tym charakterze w ww. okresie faktycznie wykonywał.

Podobnie –wątpliwości Sąd nie miał przy zaliczeniu wnioskodawcy do prac wykonywanych w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia na stanowisku traktorzysty w Spółdzielni Kółek Rolniczych (...) w K. od 2 maja 1978 r. do 15 listopada 1979 r. (1 rok, 6 miesięcy i 15 dni). W okresie tym –co potwierdzili przesłuchani w sprawie świadkowie oraz wnioskodawca – R. W. przy użyciu ciągnika rolniczego przewoził różnego rodzaju artykuły dla firm zewnętrznych, z którymi współpracowała zatrudniająca go Spółdzielnia. Praca ta, podobnie jak ww. praca w (...) w K., była pracą wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymienioną w wykazie A w dziale VIII pod poz. 3 załącznika do cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

Pracę zaliczaną do prac w szczególnych warunkach wnioskodawca wykonywał także będąc zatrudnionym w kolejnej spółdzielni rolniczej, a mianowicie w (...) w B., gdzie jako kierowca ciągnika rolniczego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przewoził m.in. paszę dla bydła, czasami węgiel. Okres tego zatrudnienia może być jednak wnioskodawcy zaliczony tylko do momentu przystąpienia w poczet członków tej Spółdzielni, tj. od dnia 18 grudnia 1979 r. do dnia 24 stycznia 1980 r. (1 miesiąc i 6 dni). Jak wynika bowiem z karty ewidencji pracy i dochodów ubezpieczonego-spółdzielcy zawartej w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w ww. Spółdzielni, przyjęcie go w poczet członków tej Spółdzielni nastąpiło w dniu 24 stycznia 1980 r. Jak wskazano wyżej, tego typu praktyka tj. późniejszego przyjmowania w poczet członków spółdzielni niż data zatrudnienia, była w tamtych czasach powszechna, gdyż przyjęcie w poczet członków nastąpić mogło po odbyciu walnego zgromadzenia, które co do zasady miało miejsce pod koniec roku kalendarzowego. Tym samym, okres pracy wnioskodawcy sprzed przyjęcia go w poczet członków ww. Spółdzielni uznać należało za pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., od której zależą uprawnienia emerytalne wnioskodawcy.

W ocenie Sądu, materiał dowodowy zgromadzony w niniejszym postępowaniu dał również podstawy do zaliczenia wnioskodawcy do okresów pracy w szczególnych warunkach okresu (choć niepełnego) zatrudnienia w Państwowym Gospodarstwie Rolnym Z. Zakład Rolny (...). Pracując w tym Zakładzie, wnioskodawca w okresach: od 21 września 1982 r. do 19 listopada 1982 r. (1 miesiąc i 29 dni) oraz od 26 sierpnia 1983 r. do 28 lutego 1985 r. (1 rok, 6 miesięcy i 3 dni) był zatrudniony jako traktorzysta. W tym czasie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przy użyciu ciągnika rolniczego wykonywał prace polowe bądź transportowe, co potwierdził m.in. świadek L. K.. Dlatego też Sąd nie miał wątpliwości, że oba ww. okresy powinny zostać wnioskodawcy uwzględnione do stażu pracy w szczególnych warunkach. W okresach tych bowiem ubezpieczony wykonywał prace wymienione w wykazie A w dziale VIII pod poz. 3 załącznika do cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Do okresu tego nie mógł

zostać uwzględniony okres, w którym wnioskodawca miał zatrzymane prawo jazdy, tj. od 20 listopada 1982 r. do 25 sierpnia 1983 r. Była to kara za prowadzenie przez ubezpieczonego ciągnika w stanie nietrzeźwym i na wiarę nie zasługują jego twierdzenia, że –mimo tego zakazu– pracodawca pozwalał mu na prowadzenie ciągnika po polach znajdujących się nieopodal bazy maszynowej ww. Zakładu. Wątpliwym bowiem jest, aby ww. pracodawca narażał się na konsekwencje prawne takiego zachowania. Zresztą żaden dowód zgromadzony w niniejszym postępowaniu nie potwierdził powyższych okoliczności. Z akt osobowych wnioskodawcy wynika natomiast wprost, iż po zatrzymaniu mu prawa jazdy został on skierowany do pracy na stanowisku oborowego.

Ostatnim okresem, który podlegał zaliczeniu do okresów pracy w szczególnych warunkach, był okres zatrudnienia ubezpieczonego w Państwowym Gospodarstwie Rolnym w W. Zakład Rolny w Ż.. W okresie tym, jak wynika z akt osobowych wnioskodawcy, z zeznań świadka J. K. oraz z przesłuchania ubezpieczonego, R. W. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres 3 lat, 10 miesięcy i 28 dni (od 4 marca 1985 r. do 31 stycznia 1989 r.) wykonywał pracę na stanowisku traktorzysty. Pracując w tym charakterze wnioskodawca przewoził głównie paszę dla bydła i trzody chlewnej, zdarzało się, że rozwoził obornik, a nadto wykonywał przy użyciu tego sprzętu różnego rodzaju prace polowe. Powyższa praca wnioskodawcy jest sklasyfikowana jako praca w szczególnych warunkach w wykazie A w dziale VIII pod poz. 3 załącznika do ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r.

Biorąc pod uwagę wszystkie omówione wyżej okresy pracy wnioskodawcy w charakterze kierowcy ciągnika rolniczego oraz okres uznany przez ZUS jako okres pracy w szczególnych warunkach, Sąd doszedł do przekonania, że wnioskodawca w niniejszym postępowaniu udowodnił łącznie 15 lat, 4 miesiące i 27 dni pracy w szczególnych warunkach. A zatem, udowodnił staż uprawniający go do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym w myśl art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej.

Mając na uwadze powyższe, w tym fakt, że wnioskodawca spełnił wszystkie przesłanki uprawniające go do wcześniejszej emerytury, Sąd –na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.– zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 2 grudnia 2015 r., tj. od dnia złożenia wniosku (zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej).

W rozpoznawanej sprawie okoliczności niezbędne do przyznania wnioskodawcy prawa do żadanego świadczenia zostały wyjaśnione na etapie postępowania sądowego. Dopiero bowiem w wyniku przesłuchania świadków i wnioskodawcy oraz analizy dokumentacji zawartej w aktach sprawy, aktach osobowych i aktach ZUS możliwe było dokonanie oceny charakteru pracy wykonywanej przez skarżącego w spornych okresach zatrudnienia. Nie było zatem podstaw do obciążania organu rentowego odpowiedzialnością za opóźnienie w przyznaniu świadczenia (art. 118 ust. 1a ustawy emerytalnej).